

være sagt, at vi fra Socialdemokratiets side ikke har noget ønske om, at der er hastværk i forhold til at få et sådant udvalgsarbejde gjort færdigt. Der ligger ikke noget presserende på lang sigt i forhold til forsikringsaftaleloven, men så meget mere: Lad os få gjort det grundigt, og lad os så kigge på det, når rette tid er.

Karen Rønde (V):

En højesteretsdom fra juni i år har skabt en vis usikkerhed om retssikkerheden i forbindelse med forsikringsaftalelovens § 120. Når en kommende forsikringstager har været i god tro og loyalt oplyst om alle relevante forhold og tilmed er blevet undersøgt og frikendt for sygdomme af en sagkyndig, er det stødende for borgernes retssikkerhed ikke at kunne få den forsikringssum udbetalt, som man i mange år har betalt til, når uheldet er ude og man rammes af sygdom.

Det er uacceptabelt, at der kan herske tvivl hos forsikringstageren om dækning i tilfælde af sygdom, og efter højesteretsdommen hersker der en sådan tvivl. Det er en krænkende oplevelse at tro, at man har forsikret sig, og så pludselig, når man har brug for forsikringen, kan man ingenting få. Derfor må vi have nogle klarere regler. Forsikringstageren må kende sin stilling, når forsikringsaftalen underskrives.

Derfor ønsker Venstre, at der nedsættes et sagkyndigt udvalg, der bl.a. får til opgave at præcisere og skabe større klarhed over en forsikringstagers retsstilling og forsikringsselskabernes ansvar, for så vidt angår ulykkesforsikringer og sygeforsikringer. Det er ønskeligt at få nogle klarere regler, så forsikringstageren på forhånd ved, om vedkommende vil få erstatning, hvis uheldet er ude.

Hele ideen med at forsikre sig er jo som sygdomsramt at sikre sig en økonomisk frihed.

Derfor støtter Venstre beslutningsforslaget, som betyder nedsættelse af et sagkyndigt udvalg, der skal tage stilling til ovennævnte problemstilling og se på en generel ajourføring af forsikringsaftaleloven.

Et grundigt forarbejde må nødvendigvis gå forud for ændringen af forsikringsaftaleloven, hvilket også er meningen med beslutningsforslaget, som ikke binder udvalgsarbejdet med hensyn til konkrete forslag, hvilket er vigtigt at understrege.

Venstre ønsker, at der skabes større klarhed over, hvilken forsikringsdækning der ydes, og

det skabes der mulighed for med beslutningsforslaget.

Da CD's ordfører, fru Sonja Albrink, ikke er sikker på at kunne nå at være til stede under denne forhandling, skal jeg oplyse, at CD er positive over for beslutningsforslaget.

Bendt Bendtsen (KF):

Som det allerede er fremgået af debatten, er det nok en enkelt sag, som har affødt dette beslutningsforslag. Nu hører man altid, at det ikke er klædeligt at lovgive på baggrund af enkelt-sager, men i Det Konservative Folkeparti var vi afklarede, da Berlingske Tidende den 30. juni 1998 beskrev sagen, efter at højesteretsdommen var faldet, og vi så efterfølgende fik læst dommen. Det var en dom, som vi ikke mente at kunne leve med i fremtiden. Det er ikke, fordi det er en enkeltsag, men fordi Højesteret fastlagde et princip med denne dom. Derfor er beslutningsforslaget berettiget.

Derfor var det også en klar holdning, som kom til udtryk i den konservative melding, at et menneske, som har tegnet en forsikring, og som ikke har fortiet oplysninger over for et forsikringsselskab, ikke skal straffes, fordi andre måske ikke har gjort deres arbejde godt nok, det være sig forsikringsselskabet eller de læger, som har været tilknyttet en sådan sag. Sagen blev til en princip-sag, da den var gået igennem Ankenævnet for Forsikring, landsretten, som traf en afgørelse til fordel for forsikringstager, og så til sidst Højesteret.

En højesteretsdom skal accepteres, og derfor kommer denne lovgivning ikke den pågældende til gavn, men den vil forhindre gentagelser. Fra konservativ side tager vi borgerens parti i denne sag, og vi var i øvrigt de første, som meldte ud. Vi beklager så, at man fra forsikringsside ikke greb ind i forløbet.

Forsikring må bygge på et fundamentalt princip om tryghed, at man får erstatning, når man har tegnet en forsikring og har givet de relevante oplysninger. Det var ikke, hvad der skete i sklerosesagen. Her havde den pågældende kvinde loyalt givet alle oplysninger, grundigt og korrekt, og havde fået foretaget de undersøgelser, der krævedes. Når man så snor sig uden om en betaling, mener vi, at hammen må falde på det lovgivningsmæssige område.

Vi har noteret os, at Rådet for Dansk Forsikring og Pension er kommet i arbejdstøjet oven på denne sag, og det er vi selvfølgelig meget til-